

for de militaire Underclassers Børn, navnlig deres Skoleundervisning, i Forbindelse med den Garnisonskolen tilhørende Legatformue og de andre denne Skole hidtil tillagte Indtægter, forsaavidt de fremdeles kunne bevares. Med Hensyn hertil skal man specielt henlede Opmærksomheden paa, at der har været tillagt Garnisonskolen et ikke ubetydeligt Tilskud af det Classenske Fideicommis, der efter Ordene i Generalmajor Classens Testamente er bestemt til „Arbejds- og Undervisningsanstalter for fattige Soldaterbørn“. — For nu blandt Andet at undgaae, at dette Tilskud ved Garnisonskolens Ophævelse skulde blive inddraget, har man tænkt sig, at der ved Hjælp af de her ommeldte Midler, i Forventning af Samtykke dertil fra Directionen for det Classenske Fideicommis og fra Artilleriet, kunde foretages en saadan Udvidelse af den hidtil ubelukkende for Artilleriet og ubelukkende ved Tilskud fra ovennævnte Fideicommis bestaaende saakaldte Classenske Legat-skole, at der i denne ogsaa oprettedes et passende Antal Pladser for Underofficerbørn af den øvrige Garnison. Fra Statsklassens Side vilde der ikke blive Spørgsmaal om anden Understøttelse til en saadan Skole end den, der hidtil har været indrømmet den Classenske Legat-skole, nemlig det fornødne Locale i Hærens Bygninger, ja, man troer endog ogsaa efter et foreløbigt Overflag at kunne udtale, at der, saafremt den formeldte Capitalformue, 15,000 Rbd., forbliver til Ministeriets Disposition paa samme Maade som hidtil, vilde som Leie af de saaledes afgivne Localer fra 1ste April 1869 at regne kunne indbetales i Statsklassen et Beløb, der omtrent vilde svare til Renten af den nævnte Capital.

I meget nær Forbindelse med det nys omhandlede Spørgsmaal, hvis Løsning ikke vil kunne finde Sted førend ind i Finantsaaret 1868—69, staaer Spørgsmaalet om Afslutningen med det ved Garnisonskolen ansatte faste Lærerpersonale, hvem Skolens Ophævelse træffer særligen haardt. Det har nemlig i en længere Række af Ministerier været erkjendt og for de Paagjældende udtalt, at de havde berettiget Krav paa en Forbedring af deres Indtægt, som hidtil har været ikke ubetydeligt ringere end det ved de offentlige Betalingskoler ansatte Personales, med hvilket de nærmest maatte sættes i Klasse, men det har været antaget, at Afgjørelsen heraf passende burde falde sammen med Indførelsen af en ny Hærplan. Da nu imidlertid Ministeriet, efter dennes Indførelse og navnlig efter den nye Lønningsskeds Bestemmelser om Ophævelsen af Underofficerernes Ret til fri Undervisning for deres Børn, ikke har kunnet ansee sig berettiget til længere at beholde Garnisonskolen, ere Skolens Lærere ikke alene blevne stufede i det Haab om bedre Vilkaar, som i saa lang Tid har opretholdt dem og bidraget til at knytte dem til Skolen, men de see nu pludselig deres Virksomhed afluttet og deres Eksistens truet, idet de, og navnlig de ældre blandt dem, ville have Vanskelighed ved at skaffe sig en sikret Stilling ved Communens eller andre Skoler, hvor allerede findes et Lærerpersonale med ældre Rettigheder.

Imidlertid anseer Ministeriet ikke det nuværende Tidspunkt for passende til at fremkomme med Forslag til en Afslutning med dette Personale, deels fordi det, som ovenfor bemærket, er paatænkt at beholde dem i Tjenesten endnu 4 Maanedes ind i det kommende Finantsaar, deels fordi det endnu ikke kan vides, om, og da i hvilken Udstrækning, det vil kunne finde Anvendelse ved den Classenske Legat-skole i dens paatænkte udvidede Skikkelse, men maa forbeholde sig til næste Rigsdagssamling at fremkomme med Forslag saavel til Pensioneringen af Skolens alderstegne og af denne Virksomhed høit fortjente Inspecteur og første Lærer, Krigsråd Jacobi, der er den eneste af Skolens Lærere, der har kongelig Udnævnelse, som til en passende Afslutning med det øvrige Personale. Forsaavidt angaaer Personalets Forsørgelse i de 8 Maanedes af Finantsaaret 1868—69 efter Skolens Ophævelse, da attraaer man kun en særlig Bevilling til at kunne lade Krigsråd Jacobi tilflyde en Indtægt, der omtrent svarer til hans hidtil oppebaarne, og som andrager for 1 Aar: